

Park „Korczaka – Mleczna” przyjęty do realizacji

Po pięciu latach naszych starań Rada Miasta Olsztyn 27 października 2004 r. podjęła uchwałę nr XXXV/440/04 o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zespołu parkowego Korczaka – Mleczna. W uzasadnieniu do uchwały czytamy m.in., że „według tego planu i planów przyległych będzie można sukcesywnie zagospodarować tereny rekreacyjne doliny rzeki Łyny w jednolitym ciągu parków „Mleczna”, „Korczaka”, „Park Centralny” i „Park przy Zamku”.

POMYSŁ

O tym, że terenów rekreacyjnych w Olsztynie brakuje, a szczególnie ich niedosyt daje się we znaki w nowo budowanych osiedlach, wiedzą wszyscy mieszkańcy miasta.

Pierwsze budynki OSM na osiedlu Mleczna powstały w 1984 roku (Iwazzkiewicza nr 4, 6, 8). Do roku 1998 było ich już 34 (przy ul. Iwazzkiewicza i ul. Gałczyńskiego). Na osiedlu Podgrodzie pierwsze spółdzielcze budynki powstały w 1976 roku (Barczewskiego 24, 26, 28 i Gotowca 5, 7, 9, 13, 15, 17, 19, 21, 23, a na ul. Korczaka w 1978 r. – budynki nr 4, 8, 12, 14, 16). Do roku 1998 oddano 42 bloki.

Oczywiście w dalszych latach budowano następne domy, ale właśnie w roku 1998 Olsztyńska Spółdzielnia Mieszkaniowa zaczęła zabiegać o przeznaczenie środków finansowych w budżecie miasta na budowę obiektów rekreacyjnych na osiedlach Podgrodzie i Mleczna, deklarując współfinansowanie inwestycji. Ponieważ wniosek zgłoszono w lipcu, prezydent miasta odpowiedział, iż takiego wydatku w tym roku nie przewidziano.

W listopadzie 1998 r. Spółdzielnia zgłosiła wniosek o przyjęcie w budżecie na rok 1999 budowy obiektów rekreacyjnych nad Łyną w rejonie ul. Polnej, Gotowca, Korczaka, Iwazzkiewicza, Barczewskiego, Obrońców Tobruku – jako inwestycji w ramach inicjatyw lokalnych, deklarując współfinansowanie. Wniosku tego Rada Miasta nie przyjęła.

Spółdzielnia „nie odpuściła”. Od tego czasu co roku ponawiała wniosek, precyzując oczekiwania mieszkańców w kierunku utworzenia parku nad Łyną.

W 2002 roku wybrano nowego prezydenta miasta i nowych radnych – radni Klubu Olsztyn Nasz Dom, do którego należy Jerzego Okulicz, poparli dotychczasowe starania OSM, jednak rządząca koalicja SLD-UP nie uznała budowy parku za pomysł warty realizacji.

Szansą był rok 2003 z racji obchodów 650-lecia miasta. W programie obchodów jubileuszowych mogło się znaleźć rozpoczęcie budowy parku nad Łyną. Zarząd Spółdzielni złożył taki wniosek, lecz komitet organizacyjny jubileuszu odrzucił go.

Inwestycji nie przyjęto również do budżetu na rok 2004, ale zaświtała nadzieja, że budowa parku Korczaka – Mleczna wejdzie do Wieloletniego Planu Zagospodarowania przestrzennego Miasta. Podjęta w październiku tego roku uchwała (wymieniona na wstępie) o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zespołu parkowego Korczaka – Mleczna tę nadzieję umacnia.

Jednak do beczki miodu dodano łyżkę dziegciu: w projekcie budżetu na rok 2005 przewiduje się zbyt małe środki finansowe, żeby osiągnąć znaczący efekt pierwszego etapu budowy – należy się obawiać żółtego tempa realizacji parku.

KONCEPCJA

Początkowo skromna prośba o „uporządkowanie dzikich terenów doliny Łyny w rejonie osiedli Mleczna i Podgrodzie” w miarę upływu lat przerodziła się w konkretny pomysł budowy nowoczesnego parku.

W 2000 r. Spółdzielnia przeprowadziła przetarg na wykonanie koncepcji zagospodarowania terenu pomiędzy ulicami Iwazzkiewicza i Obrońców Tobruku a rzeką Łyną, który wygrało Biuro Projektów BPBW. Wykonana koncepcja została przekazana do Urzędu Miasta w styczniu 2001 r.

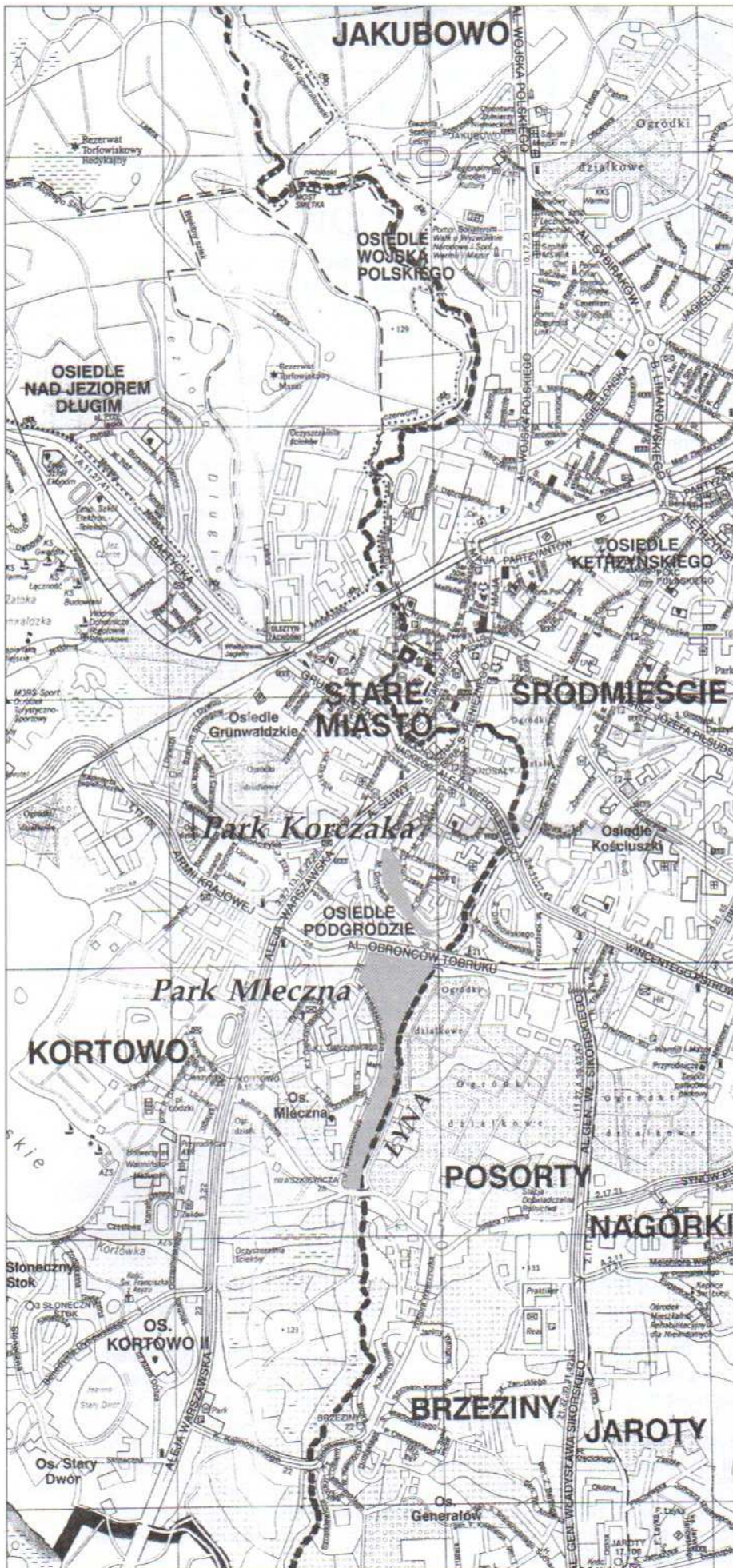
We wrześniu 2004 r. Spółdzielnia otrzymała Decyzję nr I o ustaleniu warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dla inwestycji „Park Korczaka”.

W projekcie parku przewidziano ciągi spacerowe i ławeczki między skupiskami zieleni, oczkami wodnymi i altanami, ścieżkę rowerową, boiska do piłki nożnej, siatkówki, koszykówki i tenisa, górkę saneczkową, kawiarenki i małą gastronomię.

Popatrzmy na mapę Olsztyna. Łyna przecina południową granicę miasta od strony Rusi i płynąc w kierunku północnym równolegle między alejami Warszawską i Gen. Sikorskiego (aż do al. Niepodległości) mija po wschodniej stronie Osiedle Generatów, Jaroty, Brzeziny, Posorty – po zachodniej stronie rzeki na wysokości tych osiedli ciągną się nieużytki, łąki i mokradła. Po przecięciu się z ul. Tuwima rzeka mija na zachodzie Kortowo i osiedle Mleczna (ul. Iwazzkiewicza, Gałczyńskiego, Martuszewskiego, Rymkiewicza), a po stronie wschodniej ogródki działkowe. Za al. Obrońców Tobruku – mija osiedle Podgrodzie mając na zachodnim brzegu zabudowania ulic Gotowca, Korczaka, Barczewskiego, szpital miejski przy ul. Mariańskiej, a na wschodnim – domy przy ul. Grzegorzewskiej, Grabowskiego i Kasprzaka. Za al. Niepodległości wpływa na Stare Miasto, które opuszcza pod wiaduktami kolejowymi przy ul. Artyleryjskiej. Dalej po zachodniej stronie Łyny rozciągają się lasy nad Jeziorem Długim, a dalej na północy – osiedle Likusy, zaś po stronie wschodniej – osiedle Wojska Polskiego i Jakubowo.

Istniejący Park nad Łyną obejmuje tereny w rejonie katedry św. Jakuba i Zamku. W kierunku Jakubowa rozciąga się Las Miejski, natomiast tereny nadrzeczne na południe od al. Niepodległości (Podgrodzie, Mleczna) aż do granic miasta to zaniedbane „dzikie” łąki i nieużytki.

Zagospodarowanie tych terenów poprawi bezpieczeństwo i estetykę osiedli, polepszając tym samym warunki życia mieszkańcom, stworzy ciąg komunikacyjny biegnący wzdłuż Łyny przez całe miasto od południowej do północnej jego granicy. Byłoby to miejsce wypoczynku nie tylko dla olsztynian, ale też atrakcja rekreacyjna dla turystów, której mogłoby pozazdrościć niejedno miasto europejskie.

To już historia

Dalszy ciąg z numeru 4(17)

1994

Zakończyła się kadencja 1990–2004 organów Spółdzielni W kwietniu i maju odbyły się Zebrania Grup Członkowskich. W grupie „Grunwaldzka – Smetka” dokonano zmian, włączając do niej członków zamieszkałych przy ul. Porannej (dotychczas tworzących grupę „Gutkowo”) oraz zamieszkałych przy ul. Zbożowej i Pszennej (grupa „Dajtki”).

Wybrano nowych przedstawicieli i członków Rad Osiedlowych, a na Zebraniu Przedstawicieli, które odbyło się 24 czerwca, wybrano nowy skład Rady Nadzorczej.

W sprawozdaniu Zarządu za minioną kadencję („Informacja Zarządu na Zebrania Grup Członkowskich”) m.in. na temat stanu technicznego budynków napisano: „Mimo kłopotów finansowych i braku środków u lokatorów, po 1990 roku docieplono 5 budynków wysokich i 11 budynków niskich. Wymieniono grzejniki w 5 budynkach wysokich i 5 budynkach niskich. Do 1990 r. docieplono 9 budynków wysokich i 34 budynki niskie, wymieniono grzejniki w 7 budynkach wysokich i w 22 niskich. [...] Nikt nie uzyska odpowiedzi na pytanie, czemu w latach poprzednich (tj. przed rokiem 1990) Spółdzielnia nie skorzystała ze 100% zwrotu nakładów na w.w. cele, wzorem innych Spółdzielni, i nie wykonała tych robót, przy możliwości zaciągnięcia w tym okresie umarzalnego kredytu na usuwanie wad technologicznych – a nie realizacji z własnych środków”.

W listopadzie Rada Nadzorcza podjęła uchwałę o rozpoczęciu kompleksowego olicznikowania mieszkań i budynków w zasobach OSM. Miało ono obejmować: w zakresie centralnego ogrzewania – zamontowanie centralnego licznika energii cieplnej w budynkach na przyłączy c.o. oraz zamontowanie podzielników ciepła i zaworów termostatycznych na każdym grzejniku w mieszkaniach; w zakresie opomiarowania wody – zamontowanie centralnego wodomierza w węzłach grupowych na instalacji ciepłej wody, zamontowanie centralnego wodomierza w budynkach na przyłączy zimnej wody oraz zamontowanie indywidualnych wodomierzy ciepłej i zimnej wody w mieszkaniach.

